

عنوان مقاله:

عوامل تعیین کننده رفتار نرخ ارز در ایران با استفاده از مدل پولی ترکیبی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و تجارت نوین، دوره 17، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی جمالی - دانشجوی دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

سعید دائی کریم زاده - دانشیار گروه علوم اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

حسین شریفی رنالی - دانشیار گروه علوم اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

نرخ ارز یکی از مهم ترین متغیرهای موثر در نظام های مالی است و شناسایی عوامل تعیین کننده آن می تواند موجب بهبود قابل توجهی در عملکرد این گونه نظام ها گردد. این مقاله یک مدل پولی ترکیبی از نرخ ارز را برای اقتصاد ایران پیشنهاد می کند که نسبت به مدل های کلاسیک پولی نرخ ارز، از متغیرهای توضیحی بیشتری برخوردار است و در آن از داده های سالانه دوره زمانی ۱۳۵۸-۱۳۹۸ و رویکرد یوهانسن استفاده شده است. با توجه به نتایج آزمون هم انباشتگی در بلندمدت می توان چنین استنباط کرد که متغیرهای اختلاف تولید ناخالص واقعی داخلی و اختلاف نرخ بهره اسمی تاثیر منفی و متغیرهای اختلاف نرخ تورم، اختلاف نقدینگی، قیمت واقعی نفت خام، اختلاف سهم مخارج دولت از تولید ناخالص داخلی و اختلاف بهره وری بخش تجاری تاثیر مثبت بر نرخ ارز دارند. تاثیر مثبت اختلاف بهره وری بخش تجاری بر نرخ ارز وجود اثر بالاسا - ساموئلسون را در ایران رد می کند. بر طبق تابع واکنش ضربه، با ایجاد یک تکانه به اندازه یک انحراف معیار بر متغیرهای موثر بر نرخ ارز، خود نرخ ارز بیشترین تاثیر را بر نرخ ارز دارد. نتایج آزمون تجزیه واریانس نیز حاکی از آن است که بیشترین توضیح دهی نوسانات نرخ ارز طی ۱۰ سال از سوی خود متغیر نرخ ارز است.

کلمات کلیدی:

مدل پولی نرخ ارز، اثر بالاسا- ساموئلسون، قیمت نفت خام، روش یوهانسن طبقه بندی JEL P۳۳, F۵۹, B۲۶, B۲۲

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1508743>

